

offentliges sundhedsvæsen ikke kan tilbyde behandling inden for tidsfristen.

Vi ville gerne være gået meget længere. I første omgang ønskede vi, at garantien også skulle omfatte rygoperationer, hofteoperationer, knæoperationer og andre af de lidelser, som plager alt for mange danskere, og hvor ventelisterne i dag er alt for lange. Desværre var regeringen hverken til at hugge eller stikke i her, men vi har dog fået et gennembrud for et nyt princip, hvor patienten har rettigheder, og det princip vil vi kæmpe videre for, så det ender med at omfatte alle sygdomme. Det er vel ikke for meget at forlange af et velfærdssamfund, at patienterne har ret til behandling inden for en forsvarelig tidsperiode.

Det Konservative Folkeparti har i årevis krævet reformer på arbejdsmarkedet, og nu er det endelig lykkedes. Arbejdsmarkedets parter har kunnet blive enige om en aftale, og det er også den aftale, der er udgangspunktet for de forslag, som netop er vedtaget. Den reform, der nu gennemføres, er i meget høj grad konservativ politik. Rigtig mange af delelementerne er identiske med forslag, vi har haft med i vores finanslovplæg både i år, sidste år og forrige år: en nødvendig afkortning af dagpengeperioden, hurtigere uddannelse og aktivering af de ledige og større krav til den enkelte. Det er nogle af elementerne i reformen, og vi synes, det er godt, at også regeringen har set nødvendigheden af dem, for denne arbejdsmarkedsreform er helt nødvendig, hvis vi skal have ledigheden længere ned, uden at lønstigningerne bliver uforvarligt høje.

Der er også taget initiativer i aftalen om det rummelige arbejdsmarked, og dem støtter vi varmt. Alt for mange er blevet parkeret på førtidspension, uden man har gjort nok for at revalidere dem. Initiativerne kommer forhåbentlig til at virke, så der vil blive skabt flere fleksjob, så også de svagere kan forblive på arbejdsmarkedet. Kommunernes incitament til at gøre mere er også blevet styrket med den aftale, der er indgået.

Jeg skal dog ikke undlade her at gøre opmærksom på, at den slags reformer på arbejdsmarkedsområdet og det sociale område ikke virker fra den ene dag til den anden. Derfor er det helt afgørende, at der udvises rettidig omhu, og at reformerne gennemføres så betids, at de når at virke, når problemerne opstår. Hvis man havde gennemført vores politik, da vi lagde den frem første gang for 2-3 år siden, havde

vi ikke oplevet de store lønstigninger, som vi må slås med i dag, så var danskerne sluppet for den forhadte pinsepakke, og så havde forbruget og den dårlige konkurrenceevne ikke slået bunden ud af betalingsbalancen. Desværre udviste regeringen ikke rettidig omhu, men vi er glade for, at de reformer nu er gennemført, og at regeringen har skiftet holdning til arbejdsmarkedspolitikken. Det synes vi er klogt.

Anderledes er det med erhvervspolitikken, for dér ligger regeringens kurs fast, hvor den har ligget siden 1993. Regeringen vælger at se bort fra, at dansk erhvervslivs konkurrenceevne er blevet forværret år for år.

Vi mener, at betalingsbalancen skal reddes gennem forbedringer af konkurrenceevnen for erhvervslivet, således at man kan give erhvervslivet bedre vilkår frem for nye skatter og afgifter. Derfor mener vi, at de politisk bestemte lønomkostninger skal lattes, og her har vi mere os over, at regeringen til denne lejlighed har opfundet et argument, der går på, at hvis man letter erhvervslivets omkostninger, betyder det blot, at lønningerne bliver endnu højere. Dermed mener regeringen, at lettelser til erhvervslivet forringer konkurrenceevnen yderligere, og det forklarer jo, hvorfor regeringen år for år har lagt nye byrder på erhvervslivet. Det må være for at forbedre konkurrenceevnen.

Erhvervspolitisk har regeringen som sagt ikke imponeret os under finanslovforhandlingerne, men jeg må dog sige, at vi er godt tilfredse med, at det er lykkedes os at få fjernet det arbejdsgiverbetalte arbejdsmarkedsbidrag fra år 2000. Arbejdsmarkedsbidraget er en overflødig skat på brug af arbejdskraft, og vi havde selvfølgelig helst set det afskaffet i 1999, men det kunne ikke lade sig gøre.

Vi synes også, det er godt, at selskabsskatten er blevet lettet. Selv om Det Konservative Folkeparti er af den opfattelse, at virksomhedernes største problem reelt er de høje indkomstskatter, er det alligevel et godt skridt i den rigtige retning at lempe selskabsskatten, og vi er også parat til at medvirke til en yderligere lempelse næste år.

Desuden fik vi indrømmelser med hensyn til goodwillbeskatningen, så der i fremtiden bliver bedre muligheder for, at andre kan videreføre de mange tusinde virksomheder, som i de kommende år står over for et generationsskifte. Det er noget, vi i Det Konservative Folkeparti har kæmpet længe for, men vi skal længere ad den vej, nu hvor vi endelig har fået hul på bylden.